परिणायन n. 1) *das Herumführen um's Feuer.* — 2) *Heirath.*

परिणाह् f. N. pr. einer Oertlichkeit, = परीणाह्.

परिणाहन n. *das Verhüllen* Gobh. 3,2,35. Mân. Çr. 4,7.

*परिणाद्क Adj. von नद् mit परि.

परिणाम m. 1) *Veränderung, Umwandlung, Wechsel der Form, Entwickelung zu* (Instr.); insbes. *natürliche Entwickelung.* — 2) *Umwandlung der Speise, Verdauung.* — 3) *das Welkwerden.* — 4) *Verlauf, Ablauf* (der Zeit). — 5) *Zunahme* (des Alters). — 6) *Alter, senectus.* — 7) *die Folgen.* — 8) *Ende, Schluss.* परिणामे und परिणाम° *schliesslich, zuletzt;* परिणामे तु *schliesslich jedoch* Râgat. 7,425. वयसः परिणामे so v. a. *im Alter.* — 9) *eine best. Redefigur: dichterische Uebertragung der Eigenschaften und Thätigkeiten eines Gegenstandes auf sein Bild.*

परिणामक Adj. *die Veränderungen zu Wege bringend.*

परिणामवत् Adj. *eine natürliche Entwickelung habend* Çaṁk. zu Bâdar. 2,1,14. Nom. abstr. °वत्त्व n. ebend.

परिणामवाद् m. *die Entwickelungstheorie, die Sâṁkhja-Theorie.*

परिणामशूल m. n. *heftige Verdauungsbeschwerden* Çârṅg. Saṁh. 1,7,34. Bhâvapr. 5,9.

परिणामिक Adj. 1) **durch eine Veränderung entstanden.* — 2) *gut verdaulich.* — Wohl fehlerhaft für पारि°.

परिणामिन् Adj. 1) *sich verändernd, sich umwandelnd, einem Wechsel der Form unterworfen;* insbes. *sich natürlich entwickelnd* Çaṁk. zu Bâdar. 2,1,14. Nom. abstr. °मित्व n. ebend. — 2) *reifend, Früchte tragend* (in übertr. Bed.). Nom. abstr. °मित्व n.

*परिणाय m. *Zug im Schachspiel* u. s. w.

परिणायक m. 1) *Führer.* — 2) *Gatte.* — 3) etwa *Gouverneur, Heerführer* (buddh.) Lalit. 156,8. Kâraṇḍ. 17,20.

परिणायन n. = परिणाय Hem. Par. 8,321.

परिणाह् m. 1) *Umfang, Weite, Peripherie.* — 2) *Bein. Çiva's. — Vgl. परी°.

परिणाह्वत् Adj. *einen grossen Umfang habend.*

परिणाहिन् Adj. dass. Am Ende eines Comp. *den Umfang von — habend.*

परिणिंसक Adj. *kostend, schmeckend.*

परिणिनंसु Adj. *einen Seitenstoss zu machen im Begriff stehend* (Elephant).

परिणीत 1) Adj. s. u. 1. नी mit परि. — 2) n. *Heirath* Uttarâr. 29,15 (39,3).

परिणीतपूर्वा Adj. f. *vormals geheirathet* Çâk. 65,23.

परिणेतर् Nom. ag. *Gatte.*

परिणेतव्य Adj. 1) f. आ *zu heirathen* Paṅkad. 13. — 2) *umzusetzen in, zu vertauschen mit* (Instr. eines Nom. abstr.) Comm. zu Njâjam. 2,2,10.

परिणेय Adj. 1) *herumzuführen.* — 2) f. आ *um das Feuer herumzuführen, zu heirathen.* — 3) *ausfindig zu machen, auszuspüren.* — 4) *umzusetzen in, zu vertauschen mit* (Instr. eines Nom. abstr.) Sâj. zu Ait. Br. 1,28,16. Govindân. S. 615.

परितंसयैध्ये Dat. Inf. zu तंस् mit परि Caus. ṚV. 1,173,7. 6,22,7.

*परितकन n. *das Umherlaufen.*

(परितक्य) पैरितक्निय 1) Adj. (f. आ) *Angst —, Unruhe verursachend, unsicher, gefährlich.* — 2) f. आ *ängstliche Lage, Schrecken, Gefahr.*

परितन्तु Adj. *umspannend, umschlingend.*

परितप्ति f. *Seelenschmerz, Betrübniss.*

परितर्कण n. *das Erwägen.*

परितर्पण 1) Adj. *befriedigend, zufriedenstellend.* — 2) n. *a) das Befriedigen.* — *b) Labsal, Stärkungsmittel* Karaka 6,6.

परितस् 1) Adv. *ringsum, von allen Seiten, nach a. S. hin, allerwärts.* न—परितस् *auf keine Weise.* — 2) Präp. *um, um — herum;* mit Acc., einmal mit Gen.

°परिताडिन् Adj. *allerwärts treffend, — verwundend* Bâlar. 55,8.

परिताप m. 1) *Glut, Hitze.* — 2) *Seelenschmerz, Trauer, Betrübniss.* — 3) *Reue.* — 4) *Schmerzbereitung* zu Spr. 155. — 5) **eine best. Hölle.*

परितापिन् Adj. 1) *brennend heiss.* — 2) *Seelenschmerz —, Trauer —, Betrübniss verursachend.*

परितारणीय Adj. Verz. d. Oxf. H. 90,*a*,6 vielleicht fehlerhaft für परिचारणीय (metrisch) = °चरणीय *zu verehren.*

*परितिक्त m. *Melia Azedarach.*

*परितीर n. wohl = परिकूल.

परितुष्टि f. *Befriedigung, Zufriedenheit.*

परितृप्तत्व n. *vollkommenes Befriedigtsein* Wind. Sanc. 142.

परितृप्ति f. *vollkommene Befriedigung* Kaivaljop. 12.

परितोष m. 1) *Befriedigung, Zufriedenheit, Freude an* (Loc. oder Gen.). Am Ende eines adj. Comp. f. आ. — 2) N. pr. eines Mannes.

परितोषक Adj. *zufriedenstellend, befriedigend* Ind. St. 15,221.

परितोषण 1) Adj. dass. — 2) n. *das Zufriedenstellen, Befriedigen.*

पारितोषयितर् Nom. ag. *Andere zufriedenstellend, — befriedigend.* परतो° v. l.

परितोषवत् Adj. *zufrieden, froh.*

°परितोषिन् Adj. *zufrieden mit, erfreut über.*

परित्यक्तर् Nom. ag. *der Jmd verlässt, im Stich lässt.*

°परित्यज् Adj. *verlassend, aufgebend, im Stich lassend.* v. l. besser अग्निमातृपितृत्यज्ञाम् st. अग्निमातृपरित्यज्ञाम्.

परित्यज्य Adj. fehlerhaft für °त्याज्य.

परित्याग m. (adj. Comp. f. आ) 1) *das im Stich Lassen, seinem Schicksal Ueberlassen, Ziehenlassen, Verstossen* einer Person. — 2) *das Verlassen* eines Ortes. — 3) *das Fahrenlassen, Aufgeben* (einer Sache), *Aufopfern, Verzichten auf Etwas, Unterlassen, Entsagen.* Pl. *Entsagungen,* so v. a. *Opfer.* — 4) *Trennung von* (°सकाशात्). — 5) Titel eines Werkes.

परित्यागपटृक n. wohl *Entsagungsurkunde.*

परित्यागसेन m. N. pr. eines Fürsten.

परित्यागिन् Adj. 1) *Jmd verlassend.* — 2) *Etwas aufgebend, verzichtend auf* (im Comp. vorangehend). Ohne Ergänzung *der da entsagt.*

°परित्याजन n. *das Veranlassen zum Aufgeben von.* प्राण° *das Jmd das Leben Nehmen.*

परित्याज्य Adj. 1) *im Stich zu lassen, seinem Schicksal zu überlassen, zu verstossen, zu meiden.* — 2) *aufzugeben, hinzugeben, zu unterlassen, dem man entsagen muss* MBh. 13,8,25. — 3) *wegzulassen.*

परित्राण n. 1) *das Behüten, Beschützen, Retten, Rettung, — von* (Abl.). — 2) *Schutzmittel, — gegen* (Gen.), *Schutz, Zuflucht.* — 3) **Selbstvertheidigung.* — 4) **die Haare auf dem Körper;* **Schnurrbart* Gal. — °परित्राणम् MBh. 13,6227 fehlerhaft für °पवित्राणाम्.

परित्रात m. N. pr. eines Mannes.

परित्रातर् Nom. ag. mit Gen. und Acc. *Behüter, Beschützer, Retter.*

परित्रातव्य Adj. *zu behüten* (Bâlar. 46,12), *zu beschützen vor* (Abl.).

परित्रास m. (adj. Comp. f. आ) *Schreck, Angst, Furcht.*

*परित्रिगर्तम् Adv. *um die* Trigarta *herum, überall, nur nicht bei den* Tr. Sch. zu P. 2,1,12. 6,2,33.

परिदंशित Adj. *vollkommen gerüstet, — gewaffnet.*